

at bringe den i Endringsforslaget optagne § 2 ind i Loven vil tilføie denne Bestemmelse, som ikke vedrøre Pasforholdene. Jeg siger Pasforholdene, fordi den ærede Landstingsmand anførte, at om de ikke saa egentlig henhørte under Pasbestemmelserne, var der dog et temmelig nært Slægtskab mellem dem. Jeg mener, at der er Bestemmelser i Forordningen af 10de December 1828, der i det Væsentlige ligge saa fjernt fra Pasbestemmelserne, at deres fremtidige Bestaaen eller Ophævelse maa være uafhængig af hvad der fastsættes med Hensyn til Pasbestemmelserne i Almindelighed. De paaanførte Bestemmelser i Forordningen af 10de December 1828 gaar i en ganske anden Retning end Pasbestemmelserne. Det bedste Beviis paa, hvor lidt disse Bestemmelser falder sammen med den Deel af Lovgivningen, der har med Pasvæsenet at gjøre, er, at der kan komme en af de i Forordningen omhandlede Personer — en fremmed Haandværksvend eller en af de Personer, med Hensyn til hvilke § 14 fastsætter en Undersøgelse — ind i Landet, forsynet med et i alle Henseender fuldgyltigt Pas, uden dog derfor at kunne undgaae, at Forordningens Bestemmelser komme til Anvendelse paa ham. Naar altsaa Besiddelsen af et i Form og Indhold gyltigt Pas ikke efter den tidligere Lovgivning kunde sikke en saadan Person Afgang her til Landet, troer jeg, at heri ligger et klart Beviis for, at det har sig anderledes med Bestemmelserne i Forordningen af 10de December 1828 end med de Forrifter, der vedrøre Pasvæsenet, hvilket Sidste altsaa, naar Rigsdagen vedtager det foreliggende Lovforslag, kommer til at stille sig saaledes, at der med Hensyn til de i § 1 omhandlede Stater ikke vil være Spørgsmaal om at fordre noget Pas eller nogen Legitimation, der kunde svare dertil for nogen af disse Undersaatter. Det er Noget, som jeg anseer for at være særdeles klart, at hver man Pastvangen for disse Nationer, kan enhver af deres Undersaatter udenvidere komme ind i Landet, og Ingen vil spørge om hans Pas eller om en Legitimation; men Haandværksvend, som ogsaa udenvidere har Afgang her til Landet uden Pas eller Legitimation, vil først blive Gjenstand for Bestemmelserne i Fordn. 10de Decbr. 1828, naar

han selv melder sig som Haandværksvend for Politiet, eller han ved at søge Arbejde kommer til selv at fremtræde som den, for hvis Vedkommende der nu ikke længere er Spørgsmaal om Afgang til Landet eller om at være forsynet med Pas, men som nu staaer i Begreb med her at udøve en Virksomhed, med Hensyn til hvilken det bliver nødvendigt, at Landets Love gjøre sig gjældende. Det kan være, at disse Love med Hensyn til ham ere strenge; men han vil ikke komme til at lide under denne Strengthed som Betingelse for at komme ind i Landet, men først i det Dieblit, hvor han vil fremtræde som Haandværksvend, som den, til hvis Forhold Bestemmelserne i Fordn. af 10de Decbr. 1828 ere knyttede. Det Samme gjælder med Hensyn til § 14, hvis Indhold den ærede Landstingsmand fremsillede, og — jeg vil ikke nægte det — hvis Forrifter ere af en saadan Natur, at naar man holder sig til Udtrykkene: „at deres Stilling og Udortes er af den Bestaffenhed, at derved vækkes Tvivl, om de ikke kunne falde Landet til Byrde“, da er Udseendet af denne Bestemmelse ikke tiltalende. Men ogsaa for disse Personer gjælder det, at de komme ind i Landet uden Pas, og først naar det under Anvendelsen af det tilbørlige Hensyn viser sig, at deres Stilling er saadan, eller de betegne sig selv som saadanne, at det ikke kan tilstedes dem at reise om i Landet, fordi det er saa godt som givet, at de ikke kunne blive Andet end Løsgængere, saa indtræder Politiets Myndighed med Hensyn til dem, og saaledes ville Bestemmelserne i Fordn. af 10de Decbr. 1828 ikke have noget at gjøre med Pasvæsenet paa en saadan Maade, at der er Anledning til at ophæve disse Bestemmelser igjennem denne Lov. Det er et heelt andet Synspunkt, hvorfra Lovgiveren er gaaet ud i Fordn. af 10de Decbr. 1828 end det, der har ligget til Grund for Pasbestemmelserne. Det er den samme Grundsetning, der gjælder med Hensyn til Løsgængere; det er det Siemed at forebygge, at Landet bliver overfyldt med Personer, der komme herind, og som, idet deres Bestemmelse er — hvad der ogsaa fremgaaer af Forordningen — at søge Erhverv, som Haandværksvende eller paa anden Maade at søge Fortjeneste, ere saaledes stillede, at de lettelligen strax efter at være